

સાંપ નુમા જિન્ન

શ્રી ગોશે પાક ﷺ કે દીગાર વાકીલાત.

✿ બડી બડી આંખો વાળા આદમી	2	✿ મુસીબત દૂર હોને કા અમલ	9
✿ નીદ ઉઠાને કા અથબ નુસ્ખા	15	✿ કારિયોં કે વિપે જિયારત કે જગાઈ શુલ	22
✿ મુર્શિદ કે 16 હુક્મુ		23	

كتبة الحسين
(حسيني)

શૈખે લોકત અને અહેવ સુલત જાળિયે શાંતે હત્યાની છાત અસાના મીઠાના અનુ જિયાલ
મુહમ્માદ ધિયાસ અતાર કાહિરી ૨-જવી

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعُلَمَاءِ وَالصَّلوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

કિતાબ પઠનો કી હુઅ॥

આજ : શૈખે તારીકત, અમીરે અહલે સુન્નાત, બાનિયે
દા'વતો ઈસ્લામી, હજરતો અલ્લામા મૌલાના અથુ બિલાલ
મુઠ્રમાણ ઈલ્લાશ આગારે કાદિરી ૨-ગવી ૨-ગવી

દીની કિતાબ યા ઈસ્લામી સબક પઠને સે પહેલે જૈલ મેં દી
કુઈ હુઅા પઢ લીજિયે એન શَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَ جَلَّ જો કુછ પઢેંગો યાદ રહેગા.
હુઅા યેહ હૈ :

اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَإِنْ شَرِّ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَالْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ

તરજમા : એ અલ્લાણ હમ પર ઈલ્મો હિકમત કે દરવાજે ખોલ દે ઓર
હમ પર અપની રહમત નાભિલ ફરમા ! એ અ-જમત ઓર બુજુગ્ગી વાલે.

(المُسْتَطْرِفُ ج ٤، دار الفکر بيروت)

નોટ : અવ્યાલ આખિર એક એક બાર હુરુદ શરીફ પઢ લીજિયે.

તાલિબ ગમે મદીના

વ બકીઅ

વ મણિશરત

13, શવાલુલ મુકર્મ સિ.1428 ઈ.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

“શાંપ લુમા જિણ”

યેહ રિસાલા (શાંપ લુમા જિણ)

શૈખે તરીકત, અમીરે અહલે સુન્નત, બાનિયે દા'વતે
ઈસ્લામી હજરત અલ્લામા મૌલાના અભૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ
અતાર કાદિરી ૨-જવી જિયાઈ નામથી ને ઉર્દૂ જબાન મેં
તહરીર ફરમાયા હૈ.

મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી) ને ઈસ રિસાલે કો
ગુજરાતી રસ્મુલ ખત મેં તરતીબ દે કર પેશ કિયા હૈ ઓર
મક-ત-બતુલ મદીના સે શાએએ કરવાયા હૈ. ઈસ મેં અગર કિસી
જગહ કમી બેશી પાંચે તો મજલિસે તરાજિમ કો (બજરીઅએ મક્તૂબ,
ઈ-મેઈલ યા SMS) મુતલાઅ ફરમા કર સવાબ કમાઈયે.

રાખિતા : મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી)

મક-ત-બતુલ મદીના

સિલેક્ટેડ હાઉસ, અલિફ કી મેસજીદ કે સામને, તીન દરવાજા,

અહમદાબાદ-૧, ગુજરાત, ઈન્ડિયા

MO. 9374031409

e-mail : translationmaktabhind@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ સાંપ લુમા જિણ

શૈતાન લાખ સુસ્તી દિલાએ મગર આપ યેહ રિસાલા (30 સફષત)

મુક્ખમાલ પઢ લીજિયે અન શાءُ اللّٰهُ عَزَّوَ جَلَّ આપ કા દિલ સીને મેં જૂમ ઉઠેગા.

દુર્દ શરીફ કી ફરીલત

હુઝૂરે અકરમ, નૂરે મુજસ્સમ, શાહે બની આદમ, રસૂલે
મુહ્ખતશમ, શાઝેએ ઉમમ કા ચَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَالٰهُ وَسَلَّمَ ફરમાને રહમતા
નિશાન હૈ : “જિસ ને કિતાબ મેં મુજ પર દુર્દે પાક લિખા તો જબ તક
મેરા નામ ઉસ મેં રહેગા ફિરિશે ઉસ કે લિયે ઈસ્તિજ્ફાર (યા'ની દુઆએ
મળિફરત) કરતે રહેંગો.”

(الْفَجْعُمُ الْأَوَّلُ وَسَطُّ الظَّبَرَانِي ج ١ ص ٤٩٧ حديث ١٨٣٥)

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

વલિયોં કે સરદાર, શહન્શાહે બગદાદ, સરકારે ગૌસુલ
આ'ંમ આપને મદ્રસે કે અન્દર ઈજાતિમાઅ મેં બયાન
ફરમા રહે થે કે છત પર સે એક સાંપ આપ પર ગિરા.
સામિઈન મેં ભગદાદ મચ ગઈ, હર તરફ ખૌફો હિરાસ ફૈલ ગયા.
મગર સરકારે બગદાદ અપની જગત સે ન હિલે.
સાંપ આપ કપડોં મેં ધૂસ ગયા ઔર તમામ જિસ્મે
મુખારક સે લિપટતા હુવા ગરીબાન શરીફ સે બાહર નિકલા ઔર

કર્માને મુશ્વલા : જિસ ને મુજ પર એક બાર હુરૂટે પાક પડા અલ્લાહ ઉર્જોજીન (તુલ) ૫૨ દસ રહમતોં ભેજતા હૈ.

ગરદન મુખારક પર લિપટ ગયા. મગર કુરબાન જાઈયે ! મેરે મુર્શિદ શહનશાહે બગાદાદ પર કે જર્રી બરાબર ન ઘબરાએ ન હી બયાન બન્ધ કિયા. અબ સાંપ જમીન પર આ ગયા ઔર દુમ પર ખડા હો ગયા ઔર કુછ કહ કર ચલા ગયા. લોગ જમ્માં હો ગએ ઔર અર્જ કરને લગે : હુજૂર ! સાંપ ને આપ સે કયા બાત કી ? ઈશ્વરિક ફરમાયા : સાંપ ને કહા : “મૈં ને બહુત સારે ઔલિયાઉલ્લાહ કો રહ્મતું લીધું આજમાયા મગર આપ જૈસા કિસી કો નહીં પાયા.”

(مُلْكُصَ ازْبَهَجَةُ الْأَسْرَارِ لِلشَّطَنْفُو ص ١٦٨)

વાહ ક્યા મરતબા એ ગૌસ હે બાલા તેરા

ઉંયે ઉંયો કે સરોં સે કદમ આ'લા તેરા

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوا عَلَى مُحَمَّدٍ

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! મા'લૂમ હુવા વોહ કોઈ આમ સાંપ નહીં બલ્કે સાંપ નુમા જિન્ન થા જિસ ને હમારે ગૌસે આ'જમ અલ્હામ્ડ لِللهِ عَزُوجَلَّ ઈમિહાન લેને કી કોશિશ કી થી ઔર રહ્મતું લીધું આપ રહ્માન સાનિત કદમ રહે.

《૨》 બડી બડી આંખો વાલા આદમી

ઈસી સાંપ નુમા જિન્ન કી દૂસરી² ખૌફનાક છિકાયત સુનિયે ઔર ગૌસે પાક કી ઈસ્તિકામત પર અકદીત સે સર ધુનિયે ચુનાન્યે હુજૂર શહનશાહે બગાદાદ સરકારે ગૌસે પાક નમાજ થા કે ફરમાતે હું : એક બાર મૈં જામેએ મન્સૂર મેં મસરૂરે નમાજ થા કે

કરેમાનું મુશ્વલજી : ﷺ : جٰ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ رَحْمٰةُ اللّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰيْهِ : آજ શાખસ મુજ પર હુરુદ પાક પઢના ભૂલ ગયા વોહ જન્મત કા રાસ્તા ભૂલ ગયા. (ત્રાણ)

વોહી સાંપ આ ગયા ઓર ઉસ ને મેરે સજદે કી જગહ પર સર રખ કર મુંહ ખોલ દિયા ! મૈં ને ઉસે હટા કર સજદા કિયા, મગર વોહ મેરી ગરદન સે લિપટ ગયા ફિર વોહ મેરી એક આસ્તીન મેં ધૂસ કર દૂસરી આસ્તીન સે નિકલા, નમાજ મુક્કમલ કરને કે બા'દ જબ મૈં ને સલામ ફેરા તો વોહ ગાઈબ હો ગયા. દૂસરે રોજ જબ મૈં ફિર ઉસી મસ્લિન મેં દાખિલ હુવા તો મુજે એક બડી બડી આંખોં વાલા આદમી નજર આયા મૈં ને ઉસે દેખ કર અન્દાજા લગા લિયા કે યેહ શાખે ઈન્સાન નહીં બલ્કે કોઈ જિન્ન હૈ, વોહ જિન્ન મુજ સે કહને લગા કે મૈં આપ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلٰيْهِ કો તંગ કરને વાલા વોહી સાંપ હું, મૈં ને સાંપ કે રૂપ મેં બહુત સારે ઔલિયા ઉલ્લાષ કો આજમાયા હૈ મગર આપ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلٰيْهِ જૈસા કિસી કો ભી સાબિત કરું નહીં પાયા, ફિર વોહ જિન્ન આપ કે رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلٰيْهِ દસ્તે હક પરસ્ત પર તાઈબ હો ગયા.

(بِهِجَةُ الْأَسْرَارِ ص ١٦٩ دار الكتب العلمية بيروت)

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَوٰتُ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْ مُحَمَّدٍ

હુએ દેખ કર તુઝ કો કાફિર મુસલ્માં

બને સંગાદિલ મોમ સાં ગૌસે આ'જમ (કબાલએ બંધિશ)

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! હમારે મુર્શિદે કામિલ, સરકારે
બગાદાદ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْجَوَادُ કી ભી ક્યા શાન હૈ ! આહ ! એક હમારી
નમાજ હૈ કે હમ પર મકખી ભી બૈઠ જાએ તો પરેશાન હો જાએ,
મા'મૂલી ખારિશ ભી હમ સે બરદાશ્ત ન હો સકે. ઈસ છિકાયત સે
યેહ ભી મા'લૂમ હુવા કે જિન્નાત ભી હમારે ગૌસુલ આ'જમ
ગુલામ કે رَحْمَةُ اللّٰهِ الْأَكْرَمِ ગુલામ બન જાતે હૈં.

ફર્ગાળ મુખ્યમાન : [જિસ ક પાસ મરા જિંક હવા આર ઉસ ન મુજબ પર દુરેદ પાક
ન પઢા તહીકો વોલ બદ ભાષ્ણ હો ગયા.] (અન્ન)

੩ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾ ਖਤਰਨਾਕ ਵਾਰ

سَرَّكَارِيَ بَغَدَادِ هُنْجُوَرِيَ گُوسِ پَاکِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فِرَمَاتَے ہُنْ: اُنکے بارے میں کسی جنگل کی ترکیب نیکل گئی اور کچھ روکت تک وہاں پڑا رہا۔ بھانے پینے کو کوچھ بھی نہ ہوتا تھا۔ مुک پر پھاس کا سچت گلابا تھا، اسے میں میرے سر پر اُنکے باعل کا ٹوکڑا نعمودار ہو گا، اسے میں سے کوچھ باریش کے کترے گیرے جنہیں میں نے پی لیا، اس کے بائیں باعل کے میں اُنکے نورانی سوچت آہنگر ہوئی جس سے آسمان کے کنارے روشن ہو گئے اور اُنکے آواز گونج نے لگی: “اوے اُبھول کاہنر! میں تera رب ہوں، میں نے تمام ہرام چیزوں ترے لیے ہلکا لکر دیا۔” میں نے آؤذبِ اللہ مِن الشَّرِّيْنَ الرَّجِيْمِ پڑا، اُنکے دم روشنی بخت ہو گئی اور اس نے ڈھونے کا ڈپھار لیا اور آواز آئی: “اوے اُبھول کاہنر! اس سے کبھی میں ستر⁷⁰ اُولیا کو گومراہ کر چکا ہوں مگر تو جو ترے ایکم نے بھیا لیا۔” آپ رحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فِرَمَاتَے ہُنْ: میں نے کہا: اُنکے بارے میں کوچھ روکت ایکم نے نہیں بلکہ میرے راب کے کوچھ روکت ایکم نے بھیا لیا۔ (ਐڈن، ص 228)

ਹੁਣ ਈਮਾਨ ਕੇ ਸਾਥ ਦੁਨ੍ਯਾ ਦੇ ਰੱਖਦਾ

યેહી અર્જ હૈ આભિરી ગૌસે આ'જમ (કુબાલએ બજીશાશ)

ચોર વહીં આતા હૈ જહાં માલ હો

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! વાકેઈ શૈતાન બડા મજૂર વ
અથ્વાર હૈ, વોહ તરણ તરણ કે શો'બદે યા'ની જાદૂઈ કરતબ ભી દિખાતા
હૈ, ઈસ કે વાર સે હમેશા ખબરદાર રહના ચાહિયે, અપની અકલ વ

ફરગાને મુશ્વતકા : ﷺ : જિસ ને મુઝ પર દસ મરતબા સુખ ઓર દસ મરતબા શામ દુર્દે પાક પથ ઉસે કિયામત કે દિન મેરી શરૂઆત મિલેગી. (અભિજ્ઞ)

હોશિયારી પર એ'તિમાદ કરને કે બજાએ અલ્લાહ કે ફરજલો કરમ પર નજર રખની ચાહિયે. જિસ કે પાસ માલ હોતા હૈ ઉસ કે પાસ ચોર આતા હૈ ઔર જિસ કે પાસ દૌલતે ઈમાન હૈ ઉસ કે પાસ ઈમાન કા લુટેરા શૈતાન જરૂર આતા હૈ નીજ જિસ કે પાસ ઈમાન જિતના મજબૂત હોગા ઉસ કે પાસ ઉસી કદર નેકિયોં કે ખજાને કી ભી કસરત હોગી લિહાજા વહાં શૈતાન બહુત જિયાદા જોર લગાએગા. હમારે પીરો મુર્શિદ હુઝૂરે ગૌસે આ'જમ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْرَمِ કે પાસ ઈમાન વ આ'માલ કે ખજાને કે અભાર કો દેખ કર શૈતાન ને ડાકે ડાલને કી મુતાદદ બાર કોશિશ કી મગર વોહ નાકામ વ ના મુરાદ હી રહા.

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ!

﴿4﴾ શૈતાન કે મગ્રીદ હમ્લે

પીરોં કે પીર, પીર દસ્ત ગીર, રોશન જમીર, કુતબે રઘ્વાની, મહબૂબે સુખાની, પીરે લા સાની, ગૌસુસ્-મદાની, પીરે પીરાં, મીરે મીરાં, અશૈખ સાયિદ અબૂ મુહમ્મદ અબ્ડુલ કાદિર જીલાની فَقْدُسَسْتَبْنَى إِلَيْنَا તહુદીસે ને'મત ઔર અહલે મહિયત કી નસીહત કે લિયે ફરમાતે હોય : મૈં જિન દિનોં શબો રોજ જંગલ મેં રહા કરતા થા, શયાતીન ખૌફનાક શકલોં મેં ફૈજ દર ફૈજ તરણ તરણ કે હથિયારોં સે લૈસ હો કર મુઝ પર હમ્લા આવર હોતે, મુઝ પર આગ બરસાતે, મૈં **અલ્લાહ** કી મદદ સે ઉન કે પીછે દૌડતા તો વોહ મુન્તશિર હો કર ભાગ જાતે, કભી કોઈ શૈતાન અકેલા આ કર મુજે તરણ તરણ સે ડરતા, ધમ્કાતા ઔર કહતા યહાં સે ચલે જાઓ. મૈં ઉસ કો

હરમાને મુખ્યાકા : [اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَأْتِيَنِي
مَا نَهَايَتِنِي عَنْهُ وَمَا تَرْكَنِي عَنْهُ] : જિસ ક પાસ મેરા તિક હુવા ઓર ઉસ ને મુજ પર દુરુદ શરીરફ
ન પથા ઉસ ને જફા કી. (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ)

ઝોરદાર તમાંચા માર દેતા તો વોહ ભાગને લગતા, ફિર મૈં
પછી પછી પઢતા તો વોહ જલ જાતા. (ਐજન, સ. 165)

દિલ પે કન્દા હો તેરા નામ કે વોહ દુઝું રજીમ!

ઉલટે હી પાઉં ફિરે દેખ કે તુગરા તેરા (હદાઈક બાંધણા)

صَلَوٰةٌ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَوٰةٌ عَلَى مُحَمَّدٍ

《5》 ગોળી હાથ

હુજૂરે ગૌસે આ'ઝમ ફરમાતે હૈને : એક બાર
નિહાયત ખૌફનાક સૂરત વાલા એક શાખસ જિસ સે બદબૂ કે ભજે (ઉઠ
રહે થે આ કર મેરે સામને ખડા હો ગયા ઓર કહુને લગા) : મૈં
ઈજ્જીસ હું ઓર આપ કી ખિદમત કરને કે લિયે હાજિર હુવા હું ક્યુંકે
આપ ને મુજે ઓર મેરે ચેલોં કો થકા દિયા હૈ. મૈં ને કહા : દફૂઅ હો.
ઉસ ને ઈન્કાર કિયા. ઈતને મેં ગૈબ સે એક હાથ નુમૂદાર હુવા જિસ ને
ઉસ કે સર પર ઐસી ઝોરદાર ઝર્બ લગાઈ કે વોહ ઝમીન મેં ધંસ ગયા
મગર ફિર ઉસ ને આગ કા શો'લા હાથ મેં લે કર મુજ પર હમ્લા કર દિયા.
ઈતને મેં એક નિકાબ પોશ સાહિબ ઘોડે પર સુવાર તશરીફ લાએ
ઓર ઉન્હોંને મુજે તલવાર દી. યેહ દેખ કર શૈતાન ભાગ ખડા હુવા.

(بِهِجَةُ الْأَسْرَارِ ص ١٦٦)

બાદલોં સે કહીં રકતી હૈ કડકતી બિજલી

ફાલેં છંટ જાતી હૈને ઉઠતા હૈ જો તેગા તેરા (હદાઈક બાંધણા)

صَلَوٰةٌ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَوٰةٌ عَلَى مُحَمَّدٍ

લિને

1 : ધુતકારા હુવા ચોર યા'ની મરદૂદ શૈતાન.

ਇਸਮਾਨ ਗੁਰਤਾਕਾ : ਖੀਲ ਦੀ ਮੁੱਲ ਪਰ ਰਾਝ ਜੁਸੂਅ ਛੁਦ ਥਾਕ ਪਟਗਾ ਮਿਕਿਆਮਤ ਕਿਵੇਂ
ਹੋਵੇਗਾ? (ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ)।

6. શૈતાન કે જલ

سَرَّكَارِيَّ بَغَادَادِ هُنْجُوَرِيَّ گُؤْسِيَّ پَاكِ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى فَرَمَّا تَمَّ :
اے ک بار میں نے دبھا کے شہزادے دُور بیٹا اپنے سر پر پاک ڈا رہا
ہے اور رہتے ہنے کہ رہا ہے : “اے ابھول کاہیر ! میں آپ سے
مایوس ہو گیا ہو۔” میں نے کہا : اے ملٹین ! دفعہ ہو، میں تو ہے سے
کبھی بھی بے بھوک نہیں ہو سکتا۔ وہ بولا : آپ کی یہ بات
میرے لیے سب سے جیسا (یا نی سخت) ہے۔ اس کے باہم اس نے
میں پر بھوت سارے جال، فنٹے اور ہیلے جاہیر کیے اور میرے
ہسٹیکسار (یا نی پڑھنے) پر باتا یا کے یہ دھنیا کے جال ہے جن
سے میں آپ جس سے کا شیکار کیا کرتا ہو۔ میں اک سال تک جیکو
جھوک کرتا رہا، یہاں تک کہ وہ سارے جال تٹو گئے۔ فیکر میرے ہد
جیہ بھوت سارے ارباب جاہیر ہنے۔ میں نے پڑھا : یہ کیا ہے ؟ تو
کہا گیا کہ یہ آپ سے میں تاہلیک مخلوک کے ارباب (یا نی
مخلوک کی ماحصلتے وگیڑا) ہے۔ یعنانے اس میں بھی میں نے
مجھیہ اک سال توازن چھوٹ (جیکو جھوک) کی ہتھا کے وہ جال بھی
سب سے تھوڑا تھا۔

ਜਿਸ ਕੋ ਲਲਕਾਰ ਹੇ ਆਤਾ ਹੋ ਤੋ ਉਲਟਾ ਫਿਰ ਜਾਏ

ਜਿਸ ਕੋ ਚੁਮਕਾਰ ਲੇ ਛਿਰ ਫਿਰ ਕੇ ਵੋਹ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ (ਛਾਈਕੇ ਬਿਚਿਆਂ)

સુધરને કી કોશિશ તર્ક નહીં કરની ચાહિયે

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! વાકેઈ નફ્સો શૈતાન સે પીછા

ફરમાનો મુશ્વતકા : مُعَذِّبُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَا فِي الْأَنْفُسِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
મુઝ પર દુરેદે પાક કી કસરત કરો બેશક યેહ તુ મદારે લિયે
તદ્દારત હૈ. (ફિલ્ખ)

છુડાના આસાન નહીં. હમારે ગૌસુલ આ'જમ ને ઉલ્લેખ રહેલું હોય કે એ સાથે સાથે એ વિષયે સાલહા સાલ તક જિદ્દો જુહુદ ફરમાઈ યાં ઉન લોગોનું કે લિયે બડા દર્દે ઈશ્વરત હૈ જો બહુત જલ્દ હિન્મત હાર જાતે ઔર બોલ પડતે હું કે હમ ને તો બડે જતન કિયે, કાફી અર્સા મ-દની માહોલ મેં આશિકાને રસૂલ કી સોહબત ઈજિત્યાર કી, મ-દની કાફિલોનું મેં ભી સફર કિયે મગર નફસો શૈતાન સે જાન ન છૂટી. અલ્લાહ કી રહુમત પર નાઝર રખતે હુંએ ઈસ્લાહ કે લિયે ઉમ્ર ભર કોણિશ જારી રખની ચાહ્યે.

તુ કુવ્વત દે મૈં તાજા કામ બિસ્યાર

બધન કમજોર દિલ કાહિલ હે યા ગૌસ (હદાઈકે બિન્દુશ શરીફ)

صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿7﴾ સર્દ રાત મેં ચાલીસ⁴⁰ બાર ગુરુલ

“બહુજતુલ અસરાર શરીફ” મેં હૈ, સરકારે બગદાદ હુજૂરે ગૌસે પાક ફરમાતે હું : મૈં “કર્ખ” કે જંગલોનું મેં બરસોં રહા હું, દરખ્ત કે પત્તોં ઔર બૂટિયોં પર મેરા ગુજારા હોતા. મુજે પહેનને કે લિયે હર સાલ એક શખ્સ સૂઝ (યા'ની ઉન) કા એક જુબાલા કર દેતા થા જિસ કો મૈં પહેના કરતા થા. મૈં ને દુન્યા કી મહિષત સે નજીત હાસિલ કરને કે લિયે હજાર જતન કિયે, મૈં ગુમનામ રહા, મેરી ખામોશી કે સબબ લોગ મુજે ગુંગા, નાદાન ઔર દીવાના કહતે થે, મૈં કાંટોં પર નંગે પાઉં ચલતા થા, ખૌફનાક ગારોં ઔર ભયાનક વાહિયોં મેં બે જિજક દાખિલ હો જાતા. દુન્યા બન સંવર કર મેરે સામને જાહીર હોતી મગર મુહુ૰ મેં ઉસ કી તરફ ઈલિફિત

હરમાને મુખ્યત્વા : تُمْ جَاهَنْ بِهِ مُؤْمِنٌ پર દુરુદ પઢો કે તુમછારા દુરુદ મુજાહિદની પછોંચતા હૈ. (بخارى)

(યા'ની તવજ્જોહ) ન કરતા. મેરા નફસ કભી મેરે આગે આજિજી કરતા કે આપ કી જો મરજી હોએ વોહી કરુંગા ઔર કભી મુજ સે લડતા. **અલ્લાહ** મુજે ઈસ પર ફત્હ નસીબ કરતા. મૈં મુદ્દતોં “મદાઈન” કે બિયાબાનોં મેં રહા ઔર અપને નફસ કો મુજા-હદાત મેં લગાતા રહા. એક સાલ તક ગિરી પડી ચીજેં ખાતા ઔર બિલ્કુલ પાની ન પીતા ફિર એક સાલ સિર્ફ પાની પર ગુજરા કરતા ઔર ગિરી પડી ચીજ યા કોઈ ઔર ગિરા ન ખાતા ફિર એક સાલ બિગેર કુછ ખાએ પિયે ફાકે સે ગુજરતા. મુજ પર સખ્ત આજમાઈશેં આતીં, એક બાર સખ્ત સર્દી કી રાત મેરા ધૂં ઈભિલાન લિયા ગયા કે બાર બાર આંખ લગ જાતી ઔર મુજ પર ગુસ્લ ફર્જ હો જાતા, મૈં ફૌરન નહૂર પર આતા ઔર ગુસ્લ કરતા ઈસ તરફ મૈં ને ઉસ એક રાત મેં ચાલીસ⁴⁰ બાર ગુસ્લ કિયા.

(નિખસ આઝેહ આશરار لલ્શટેન્ફુચ્ચ)

કહા તુને જો માંગોગે મિલેગ॥

રાય તુઝ સે તેરા સાઈલ હૈ યા ગૌસ

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ !

મુસીબત દૂર નોને કા અમલ

હજરતે અલ્લામા ઈમામ શા'રાની “تَبَكَّأْتَ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْرَمِ” મેં હુગ્યુરે ગૌસુલ આ'જમ કો કા યેહ ઈશાદ ગિરામી નકલ કરતે હું : ઈભિલાન મુજ પર બહુત સજ્જિયાં રખી ગઈ, જબ સજ્જિયાં ઈન્ટિલા કો પહોંચ ગઈ તો મૈં આજિજ આ કર જમીન પર લૈટ ગયા ઔર મેરી જબાન પર કુરઆને પાક કી યેહ દો² આયાતે

ફર્જ ઓ ગુણાનો : ઇસ ને મુજ પર દસ મરતબા હુરેટ પાક પડા આહુલાન
ઉસ પર સો રહમતે નાખિલ ફરમાતા હે. (અ. ૧૩)

મુખા-રકા જારી હો ગઈ :

٤١) فَإِنْ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرٌ إِنَّمَا الْعُسْرُ بِسْرًا تર-જ-મએ કન્જુલ ઈમાન : તો બેશક
દુશ્વારી કે સાથ આસાની હૈ બેશક
(૨૦, ૩૦, الم نશ્રુ: ૫૦)

ઈન આયાત કી બ-ર-કત સે વોહ તમામ સખ્તિયાં
મુજ સે દૂર હો ગઈ . (અત્ભેકાન કુબ્રી જ ૧૮૮, ૧ ચ ૧૮૮, ૧ મલ્ખસા દાર ફક્ર બિરોન)

વાહ ક્યા મરતબા એ ગૌસ હે બાલા તેરા
ઉંચે ઉંચો કે સરોં સે કદમ આ'લા તેરા

صَلُوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ
હમ ભી કોશિશ કરો

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! દેખા આપ ને ! હમારે ગૌસુલ
આ'લમ કા ગુર્જ પાને ને અપને રજ્બે મુઅગ્રુમ ઉલ્લેખે રહ્મતુલ્લેખ અનુક્રમ
ઓર અપને નાનાજાન, રહમતે આ-લમિયાન ચલ્લેખ અનુક્રમ
કો ખુશ ફરમાને, નફ્સો શૈતાન પર ગાલિબ આને, દુન્યા કી મહિષત
સે પીછા છુદાને, ગુનાહોં કે અમરાજ સે ખુદ કો બચાને, મખ્લૂકે ખુદા
કો રાહે રાસ્ત પર લાને, મુખલિંગ કા શરદ્ધ પાને, નેકી કી
દા'વત કી દુન્યા મેં ધૂમ મચાને ઓર બે શુમાર કુફ્ફાર કો દામને
ઈસ્લામ મેં દાખિલ ફરમાને કે લિયે સાલહા સાલ તક જિદ્દો જુહદ
ફરમાઈ. ઐર હમ હુંજૂરે ગૌસે પાક કી તરહ મુજા-હદાત
તો કરને સે રહે મગર હિભ્મત હારે બિગેર થોડી બહુત કોશિશ તો

ફરમાને મુખ્યત્વાઃ : ﷺ : જિસ ક પાસ મેરા જિક હો ઓર વોહ મુજ પર હુરુદ શરીર ન
પઢે તો વોહ લાગો મેં સે કન્જુસ તરીન શાખ્સ હૈ. (નૈની)

જારી રહેં.

સચ હૈ ઈન્સાન કો કુછ ખો કે મિલા કરતા હૈ

આપ કો ખો કે તુઝે પાએગા જોયા તેરા (ઝોકેના'ત)

﴿8﴾ 25 બરરા જંગલો મે.....

સરકારે બગદાદ હુગ્યુરે ગૌસે પાક રહ્મતીલી ઉલ્લભી આઈયો ! અલ્લાહ કી રિજા કે
કા દમ ભરને વાલે ઈસ્લામી ભાઈયો ! અલ્લાહ કી રિજા કે
લિયે સરકારે ગૌસે આ'જમ રહ્મતીલી આત્મક્રમ ને ઈબાદતોં ઓર રિયાજતોં
મેં ઈરાક કે જંગલોં મેં 25 બરસ ગુજરાત દિયે. કાશ ! હમેં ભી તખ્લીગે
કુરાનો સુન્નત કી આલમગીર ગૈર સિયાસી તહરીક “દા’વતે
ઈસ્લામી” કે સુન્નતોં કી તરબિયત કી ખાતિર ગાઉં બ ગાઉં, શહર
બ શહર ઓર મુલ્ક બ મુલ્ક સફર કરને વાલે મ-દની કાફિલોં મેં
આશિકાને રસૂલ કે સાથ સુન્નતોં ભરા સફર કરના નસીબ હો જાએ.

કોઈ સાલિક હૈ યા વાસિલ હૈ યા ગૌસ

વોહ કુછ ભી હો તેરા સાઈલ હૈ યા ગૌસ (હદાઈકે બાણિજા શરીર)

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَوٰةٌ عَلٰى مُحَمَّدٍ

﴿9﴾ જમીન સે ચુન ચુન કર ટુકડે ખાના

સરકારે બગદાદ હુગ્યુરે ગૌસે પાક રહ્મતીલી ઉલ્લભી ફરમાતે હોઁ :
મેં શહર મેં ખાને કે ઈરાદ સે ગિરે પડે ટુકડે યા જંગલ કી કોઈ ધાસ યા
પતી ઉઠાના ચાહતા ઓર જબ દેખતા કે દૂસરે કુ-કરા ભી ઈસી કી

જીશગાને મુખ્યતઃકા : ﷺ : ઉસ શર્પસ કી નાક ખાક આલૂદ હા જિસ કે પાસ મેરા જિક હા ઔર વોહ મુજ પર હુરુદે પાક ન પઢે. (૬)

તલાશ મેં હૈં તો અપને ઈસ્લામી ભાઈઓં પર ઈસ્સાર કરતે હુએ ન ઉઠાતા બલ્કે યુંધી છોડ દેતા તાકે વોહ ઉઠા કર લે જાએં ઔર ખુદ ભૂકા રહતા. જબ ભૂક કે સબબ કમઝોરી હદ સે બઢી ઔર કરીબુલ મૌત હો ગયા તો મૈં ને ફૂલ વાલે બાળાર સે એક ખાને કી ચીજ જો જમીન પર પડી થી ઉઠાઈ ઔર એક કોને મેં જા કર ઉસે ખાને કે લિયે બૈઠ ગયા. ઈતને મેં એક અ-જમી નૌ જવાન આયા, ઉસ કે પાસ તાજા રોટિયાં ઔર ભુના હુવા ગોશ્યથા વોહ બૈઠ કર ખાને લગા, ઉસ કો દેખ કર મેરી ખાને કી ખ્વાહિશ એક દમ શિદ્દત ઈજિત્યાર કર ગઈ, જબ વોહ અપને ખાને કે લિયે લુકમા ઉઠાતા તો ભૂક કી બેતાબી કી વજહ સે બે ઈજિત્યાર જી ચાહતા કે મૈં મુંહ ખોલ દું તાકે વોહ મેરે મુંહ મેં લુકમા ડાલ દે. આખિર મૈં ને અપને નફ્સ કો ડાંટા કે “બે સંખ્રી મત કર અલ્લાહ રૂજૂ હોજું મેરે સાથ હૈ, ચાહે મૌત આ જાએ મગર મૈં ઈસ નૌ જવાન સે માંગ કર હરગિજ નહીં ખાઉંગા.”

યકાયક વોહ નૌ જવાન મેરી તરફ મુ-તવજજોહ હુવા ઔર કહુને લગા : ભાઈ ! આ જાઈયે આપ ભી ખાને મેં શરીક હો જાઈયે ! મૈં ને ઈન્કાર કિયા, ઉસ ને ઈસ્સાર કિયા, મેરે નફ્સ ને મુજે ખાને કે લિયે બહુત ઉભારા લેક્નિન મૈં ને ફિર ભી ઈન્કાર હી કિયા મગર ઉસ નૌ જવાન કે પૈછમ ઈસ્સાર પર મૈં ને થોડા સા ખાના ખા લિયા, ઉસ ને મુજ સે પૂછા : આપ કહાં કે રહને વાલે હૈં ? મૈં ને કહા : જીલાન કા. વોહ બોલા : મૈં ભી જીલાન હી કા હું. અચ્છા યેહ બતાઈયે આપ મશહૂર ઝાહીદ હજરતે સાચ્છિદ અબૂ અબુ અબુલ્લાહ સૌ-મઈ ગુરૂર ઝાહીદ કે નવાસે અબુલ્લાહ કાદિર કો જાનતે હૈં ? મૈં ને કહા : વોહ તો મૈં હી હું.

ફરમાને મુશ્ટાકા : ﷺ : (શ્રીમદ્ભગવતી અનુભૂતિ વિલાસ) : ઈશ્વરના ને મુઝ પર રાજે જુમુઆ દો સો બાર હુરુદે પાક પથા ઉસ કે દો સો સાલ કે ગુનાહ મુઆફ હોયાં ગે. (કર્માલ)

યેહ સુન કર વોહ બે કરાર હો ગયા ઔર કહ્ણે લગા કે મૈં બગદાદ આને લગા તો આપ કી અમ્મીજાન ને આપ કો દેને કે લિયે મુજે ૪ સોને કી અશરફિયાં દી થીં, મૈં યહાં બગદાદ આ કર તલાશતા રહા મગર આપ કા કિસી ને પતા ન હિયા યહાં તક કે મેરી અપની તમામ રકમ ખર્ચ હો ગઈ, તીન દિન તક મુજે ખાને કો કુછ ન મિલા, મૈં જબ ભૂક સે નિદાલ હો ગયા ઔર મેરી જાન પર બન ગઈ તો મૈં ને આપ કી અમાનત મેં સે યેહ રોટિયાં ઔર ભુના હુવા ગોશ્ઠ ખરીદા. હુજૂર ! આપ ભી બખુશી ઈસે તનાવુલ ફરમાઈયે કે યેહ આપ હી કા માલ હૈ પહોલે આપ મેરે મેહમાન થે ઔર અબ મૈં આપ કા મેહમાન હું, બકિયા રકમ પેશ કરતે હુએ બોલા : મૈં મુઆફી કા તલબ ગાર હું, મૈં ને ઈજાતિરારી હાલત મેં આપ કી રકમ હી સે ખાના ખરીદા થા. મૈં બહુત ખુશ હુવા. મૈં ને બચા હુવા ખાના ઔર મજીદ કુછ રકમ ઉસ કો પેશ કી, ઉસ ને કબૂલ કી ઔર ચલા ગયા.

(الذيل على طبقات الحنابلة ج ٢٥٠ ص ٢٠٠ دار الكتب العلمية بيروت)

તલબ કા મુંહ તો કિસ કાબિલ હૈ યા ગૌસ
મગર તેરા કરમ કાબિલ હૈ યા ગૌસહદાઈ બિશાશ શરીફ)

ઈસાર કી અગ્રીમ ફરીલત

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! ઈસ હિકાયત મેં હમારે લિયે હૃદ્ભૂત કે બે શુમાર મ-દની ફૂલ હું, દેખિયે તો સહી ! એક તરફ હમારે પીરો મુર્શિદ ગૌસુલ આ'ઝમ હું કે આપ ઉલ્લેખ રહ્માન રહ્માન ને સખ્ત તંગદસ્તી ઔર ફાકા મસ્તી કે બા વુજૂદ ગિજા ઔર રકમ કે

ફરમાને મુશ્વતકા : مُعَذِّبٌ تُمْ بِرَّهُ وَجْلٌ عَزِيزٌ عَلَيْهِ وَالْوَسْطَمُ
મુઝ પર દુર્દાદ શરીફ પઢો અલ્લાહ પર રહમત
(ابن حદ્દ)

મુઆ-મલે મેં બે મિસાલ ઈસાર સે કામ લિયા જબકે દૂસરી તરફ
ગૌસે પાક કી અકીદત કા દમ ભરને વાલે ના લાઈક
મુરીદ હું કે ભૂકે રહને કી તૌફીક તો દૂર રહી, બિલફર્જ જ્યારહવી
શરીફ કી નિયાજ કી બિરયાની હી સામને આ જાએ તો હિર્સ કા
ઐસા ગ-લબા તારી હો જાએ કે જી ચાહે બસ સારે કા સારા થાલ મૈં
હી ખા ડાલું, બોટી તો કુજા કિસી કો ચાવલ કા એક દાના ભી ન જાને
પાએ ! એ આશિકાને ગૌસે આ'જમ ! આપ કો જબ કભી દૂસરોં કે
સાથ મિલ કર ખાને કા ઈતિફાક હો, બડે બડે નિવાલે બિગેર ચબાએ
જલ્દ જલ્દ નિગલને ઔર ઉમદા બોટિયાં અપની તરફ સરકા લેને કી
હિર્સ ગાલિબ આએ ઉસ વક્ત અપને પીરો મુર્શિદ ગૌસે પાક
કી બયાન કર્દા હિકાયત કે સાથ સાથ યેહ ફરમાને
મુસ્તકા : “જો શખ્સ
ઉસ ચીજ કો જિસ કી ખુદ ઈસે હાજત હો દૂસરે કો દે દે તો અલ્લાહ
ઈસે બખ્શ દેતા હૈ.” (اتحاف السادة للرّبيبی ج ۹ ص ۷۷۹)
ફરમાને સુન્તત જિલ્દ અવ્યાલ સફહા 482 પર મરકૂમ હજરતે સચ્ચિદુના
અબૂ સુલૈમાન કા ઈનાયત ફરમૂદા યેહ મ-દની ફૂલ ભી
કબૂલ ફરમા લીજિયે : “નફ્સ કી કિસી ઘ્વાહિશ કો છોડ દેના 12
માહ કે રોજોં ઔર રાત કી ઈબાદતોં સે ભી બઢ કર દિલ કે લિયે નફ્સ
બખ્શ હૈ.”

(احياء العلوم ج ۳ ص ۱۱۸ دارصاد بيريوت)

મેરી હિર્સ કી આદતે બદ મિટા હે

મેરે ગૌસ કા વાસિતા યા ઈલાહી

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

કરુણાની મુખ્યતા : مُعَذَّبٌ بِرَحْمَةِ اللَّهِ الْأَكْرَمِ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْرَمِ مُؤْمِنٌ بِرَحْمَةِ اللَّهِ الْأَكْرَمِ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْرَمِ

મુઝ પર કસરત સે હુરુદ પાક પઢો બશક તુમ્હારા મુઝ પર
હુરુદ પાક પઢના તુમ્હારે ગુનાઓં કે લિયે મચિફિસત હૈ. (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

﴿10﴾ નીંદ ઉડાને કા અજુબ ગુર્જા

સરકારે ગૌસુલ આ'ઝમ તથ્થ્વદીસે ને'મત ઔર
અપને ગુલામોં કી નસીહત કે લિયે ફરમાતે હૈનું : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ﴾ મૈં
પછ્ચીસ²⁵ સાલ તક ઈરાક કે વીરાનોં મેં ફિરતા રહા ઔર ચાલીસ⁴⁰
સાલ તક ઈશા કી નમાઝ કે વુઝૂ સે ફજ કી નમાઝ અદા કી. ૫૮૮૨૯¹⁵
સાલ તક રોજાના બા'દ નમાઝે ઈશા નવાફિલ મેં એક કુરઆને પાક
ખત્મ કરતા રહા. ઈભિદાઅન મૈં અપને બદન પર રસ્સી બાંધ કર
ઉસ કા દૂસરા સિરા દીવાર મેં ગડી હુઈ ખૂટી સે બાંધ દિયા કરતા થા
તાકે અગર નીંદ કા ગ-લબા હો તો ઈસ કે ઝટકે સે આંખ ખુલ જાએ.

(بَهْجَةُ الْأَشْرَارِ ص ૧૧૮)

એક રાત જબ મૈં ને અપને મા'મુલાત કા કસ્ટ કિયા. તો નફસ
ને સુસ્તી કરતે હુએ થોડી દેર સો જાને ઔર બા'દ મેં ઉઠ કર ઈબાદત
બજા લાને કા મશવરા દિયા, જિસ જગહ દિલ મેં યેહ ખયાલ આયા
થા ઉસી જગહ ઔર ઉસી વક્ત એક કદમ પર ખડે હો કર મૈં ને એક
કુરઆને કરીમ ખત્મ કિયા.

(بَهْجَةُ الْقَابِرِيَّة)

ગિરાને લગી હે હમેં લગિશો યા

સંભાલો ! અઈફોં કો યા ગૌસે આ'ઝમ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ગૌસુલ આ'ઝમ કી મહિષત કા દમ ભરને

કસ્માની ગુણાડા ઉચ્ચ અંગુષ્ઠ વિશેવાની પરિધિ કરતી હતી. જો મુજુ પર એક દુરુદ શરારું પહેટા ક શાલાં ક લિયે એક કીરતાં અછ લિપાતા હૈ ઓર કીરતાં ઉહુડ પલાડ જિતના હૈ. (માર્ગરાન).

رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَامٌ
વાલો ! દેખા આપ ને ! સરકારે બગદાદ હુજૂરે ગૌસે પાક
કિસ કદર ઈબાદત કા એહતિમામ ફરમાતે થે અબ અગર હમ સે
કુન્ડળ મુાذાલ્હ પાંચ વકત કી નમાઝ ભી ન પઢી જાએ તો હમ કિસ
કિસું કે આશિકાને ગૌસુલ આ'જમ હું ?

ਮੁੜੇ ਅਪਨੀ ਉਲ੍ਹਤ ਮੌਂ ਐਸਾ ਗੁਮਾ ਦੇ

ન પાઊં ફિર અપના પતા ગોસે આ'ઝમ (ઝૈકે ના'ત)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

੧੧ ਸਾਹਿਬੇ ਕਥ ਕੀ ਈਮਣਾਏ

ਪੀਰਾਂ ਕੇ ਪੀਰ, ਪੀਰ ਦਸਤ ਗੀਰ, ਰੋਸ਼ਨ ਜਮੀਰ, ਸ਼ੈਖ ਅਖ਼ਦੂਲ
ਕਾਹਿਰ ਜਲਾਨੀ ਬਰੋਜ ਭੁਧ 27 ਜੁਲ ਛਿਜ਼ਫ਼ਤਿਲ ਹਰਾਮ
ਸਿ. 529 ਵਿ. ਕੇ “ਥੂਨੀਜ਼ਿਯਹ” ਕੇ ਕਬਿਤਾਨ ਮੌ ਅਪਨੇ ਉਸਤਾਝੇ
ਮੋਹਤਰਮ ਹਜ਼ਰਤੇ ਸਥਿਦੁਨਾ ਸ਼ੈਖ ਹਮਾਦ ਉਲੰਹਾ ਜਗ਼ਵਾਦ ਕੇ ਮਜ਼ਾਰ
ਸ਼ਰੀਫ਼ ਪਰ ਉ-ਲਮਾ ਵ ਫੁ-ਕਰਾ ਕੇ ਕਾਫ਼ਿਲੇ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੇ ਆਏ
ਔਰ ਕਾਫ਼ੀ ਫੇਰ ਤਕ ਖੇਡ ਖੇਡ ਹੁਆ ਫਰਮਾਤੇ ਰਹੇ ਧਣਾਂ ਤਕ ਕੇ ਧੂਪ ਬਹੁਤ
ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ. ਜਬ ਲੌਟੇ ਤੋ ਆਪ ਰਖਮਾਨੀ ਉਲੰਹਾ ਕੇ ਚੇਹ੍ਰੇ ਅਨਵਰ ਪਰ
ਬਿਸ਼ਾਸ਼ਤ ਕੇ ਆਸਾਰ ਥੇ. ਜਬ ਆਪ ਰਖਮਾਨੀ ਉਲੰਹਾ ਸੇ ਇਸ ਕਦਰ ਤਵੀਲ
ਹੁਆ ਕਾ ਸਬਬ ਦਰਧਾਫ਼ਤ ਕਿਯਾ ਗਿਆ ਤੋ ਫਰਮਾਯਾ : 15 ਸ਼ਾ'ਬਾਨੁਲ
ਮੁਅਲੂਜ਼ਮ ਸਿ. 499 ਵਿ. ਬਰੋਜ ਜੁਮੁਆ ਨਮਾਜੇ ਜੁਮੁਆ ਅਦਾ ਕਰਨੇ
ਕੇ ਲਿਧੇ ਇਸ ਮਜ਼ਾਰ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਮੌ ਆਰਾਮ ਫਰਮਾਨੇ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਉਸਤਾਝੇ
ਗਿਰਾਮੀ ਸਥਿਦੁਨਾ ਸ਼ੈਖ ਹਮਾਦ ਉਲੰਹਾ ਜਗ਼ਵਾਦ ਕੇ ਸਾਥ ਏਕ ਕਾਫ਼ਿਲਾ
ਜਾਨਿਬੇ “ਜਾਮਿਉਰੂਸਾਫ਼ਾਈ” ਰਵਾਂ ਦਵਾਂ ਥਾ. ਰਾਸ਼ੇ ਮੌ ਜਬ ਏਕ ਨਫੂਰ ਕੇ

કરીબાળે મુશવતકા : ﴿عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْجَوَادُ الْأَكْرَمُ﴾ : જિસ ને કિતાબ મેં મુજ પર હુર્રદ પાક લિખા તો જબ તક મેરા નામ ઉસ મેં રહેગા ફરિશેતે ઉસ કે લિયે ઈસ્તીજાર કરતે રહેંગે. (તૃતીય)

પુલ પર સે ગુજરે તો શૈખ હમ્માદ ને અચાનક મુજે ધક્કા દે કર નહ્દર મેં ગિરા દિયા, સખ્ત સાર્થિયોં કે દિન થે, મૈં ને બિસ્મિલ્હાર્ પઠ કર ગુરુલે જુમુઆ કી નિયત કર લી, જૂં તૂં પાની સે નિકલા ઔર અપના સૂફ (યા'ની ઊન) કા જુખા નિચોડા ઔર કાફિલે સે જા મિલા. શૈખ હમ્માદ કે મુરીદ ખુશ તબદી કરને લગે, આપ ને ઉન્હેં ડાંટા ઔર ફરમાયા : મૈં ને અબ્દુલ કાદિર કા ઈસ્તિહાન લિયા જિસ મેં ઉન કો પછાડ કી તરણ મુસ્તહ્કમ પાયા. હુજૂરે ગૌસે આ'ગમ ને મજીદ ફરમાયા કે મૈં ને અપને ઉસ્તાજ સાચ્ચિદુના શૈખ હમ્માદ કો ઉન કે મજારે પુર અન્વાર મેં હીરે ઔર જવાહિરાત કે લિબાસ મેં મલ્બૂસ સર પર યાકૂત કા તાજ પહને, હાથો મેં સોને કે કંગન ઔર પાઉ મેં સોને કે ના'લૈને શરીરેન મેં મુલા-હજા કિયા, મગર તઅજજુબ ઘેર બાત જો દેખી વોહ યેહ થી કે ઉન કા દાયાં (યા'ની સીધા) હાથ કામ નહીં કર રહા થા ! મેરે ઈસ્તિઝસાર પર બતાયા : “યેહ વોહી હાથ હે જિસ સે મૈં ને આપ કો નહ્દર મેં ધકેલા થા, ક્યા આપ મુજે મુઆફ કરતે હોય ?” જબ મૈં ને મુઆફ કર દિયા તો ઉન્હોંને કહા કે આપ અલ્લાહ કી બારગાહ મેં દુઆ ફરમા દીજિયે કે મેરા દાયાં હાથ દુરુસ્ત હો જાએ. લિહાજા મૈં અલ્લાહ ગુર્જાન સે દુઆ માંગતા રહા ઔર પાંચ હજાર અસહાબે મજાર ઔદિયાઉલ ગફફાર અપને અપને મજાર મેં આમીન કહતે ઔર મેરી સિફારિશ કરતે રહે યાંત્રક કે અલ્લાહ ને ઉન કા દાયાં હાથ દુરુસ્ત ફરમા દિયા જિસ સે ઉન્હોંને ખુશ હો કર મુજ સે મુસા-ફહા કિયા.

બગદાદ મુઅલ્લા મેં યેહ ખબર જબ મશહૂર હુઈ તો સાચ્ચિદુના

ફરમાને મુખલફા : જિસ ન મુજ પર એક બાર હૃત્ક પાક પઢા અલ્લાહ તુલ્લ ઉસ પર દસ રહમતો ભજતા હૈ. (سلام)

શૈખ હમ્માદ કે બા'જ મુરીદીન પર શાક ગુજરા ઓર વોહ તસ્ટીક કે લિયે દરબારે ગૌસિયા મેં હાજિર હુએ મગર આપ પીરોં કે પીર, રોશન ઝમીર, હુજૂરે ગૌસુલ આ'જમ દસ્ત ઝીર ઈશાંદ ફરમાયા : આપ હજરાત દો² શૈખ પસાંદ કર લેં જો આપ કા યેહ મસ્થાલા હલ કરેં. ચુનાન્યે યેહ મુઆ-મલા હજરતે સાચિદુના શૈખ યૂસુફ હમદાની ઓર હજરતે સાચિદુના શૈખ અબ્દુરહ્માન કુર્ડી કે અસ્થાબે કશ્ફ થે ઉન્હેં સોંપ દિયા ગયા ઓર હુજૂરે ગૌસુલ આ'જમ કી ઉલ્લેખ રહ્મતીની અર્જ કર દી ગઈ કે હમ આપ કો જુમુઆ તક મોહલત દેતે હોં કે યેહ દોનો² હજરાત આપ કી તસ્ટીક કર દેં. હજરતે સાચિદુના ગૌસે આ'જમ ભી ન પાંચેંગે કે મસ્થાલા હલ હો જાએગા. યેહ ફરમા કર હુજૂરે ગૌસે આ'જમ ને સરે અન્વર જુકા લિયા. તમામ હાજિરીન ને ભી અપના સર જુકા લિયા. ઈતને મેં હજરતે સાચિદુના શૈખ યૂસુફ હમદાની પદ્દસ સ્થાની પા બરહુના (યા'ની નંગે પાંચ) જલ્દી જલ્દી તશરીફ લાએ ઓર એ'લાન કિયા કે અલ્લાહ કે હુકમ સે અભી અભી મુજ પર શૈખ હમ્માદ ઉલ્લિલ હુએ ઓર હુકમ દિયા કે ફૌરન શૈખ અબ્દુલ કાદિર જીલાની મદરસે મેં જા કર સબ કો બતા દો : “શૈખ અબ્દુલ કાદિર જીલાની ને આપ હજરાત કો મેરે બારે મેં જો કુછ બતાયા હૈ વોહ સચ હૈ.” ઈતને મેં હજરતે સાચિદુના શૈખ અબ્દુરહ્માન કુર્ડી ભી

જી શર્પ્સ મુઝ પર દુરુટે પાક પઢના ભૂલ ગયા વોહ જન્ત
કા રાસ્તા ભૂલ ગયા. (ત્રણ)

આ ગએ ઔર ઉન્હોને ભી હજરતે સચ્ચિદુના શૈખ યૂસુફ હમદાની
કી તરફ હી કહા. ઈસ પર તમામ હજરતને હુગ્રે ગૌસે
આ'જમ સે મુઆફી માંગી. (નેતૃજી આશરાનું ૧૦૭)

જો વલી કબ્લ થે યા બા'દ હુએ યા હોંગે

સબ અદબ રખતે હેંદિલ મેં મેરે આકા તેરા (હદાઈક બાળિશ શરીફ)

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! ઈસ ઈમાન અફરોજ હિકાયત
મેં હમારે લિયે હિકમત કે બે શુમાર મ-દની ફૂલ હું. મિન જુમ્લા યેહ
કે ઈસ્લામી ઉસ્તાજ યા પીરો મુર્શિદ કી તરફ સે કભી કોઈ ઐસા
મુઆ-મલા પેશ આ જાએ જો સમજ મેં ન આતા હો તો ઉસ પર
સભ્રો તહમુલ કા દામન થામે રહે ન કે અપને ઉસ્તાજ યા પીર કી
મુખા-લફત કર કે અપની આખિરિત દાવ પર લગા દે જૈસા કે હમારે
ગૌસે આ'જમ કે ઉસ્તાજે ગિરામી ને ઉન્હેં નેતૃજી આશરાનું ૧
સખ્ત સર્દી મેં નહૂર મેં ગિરા દિયા ફિર ભી આપ રહ્માની આખિરિત
સબ્ર કે સાથ સાથ ગુસ્લે જુમુઆ કી નિયત ભી ફરમા લી ઔર
જબાન પર હર્ફ શિકાયત ન લાયે.

પાર પર એ'તિરાજ બાઈસે બરબાદી હૈ

યકીનન જો દીની તાલિબે ઈલમ અપને ઈસ્લામી ઉસ્તાજ પર
ઔર જો મુરીદ અપને પીરો મુર્શિદ પર એ'તિરાજ કરતા હૈ વોહ
કેઝાને ઈલ્મો મા'રિફત સે મહરુમ રહતા બલ્કે હલાકત કે અમીક
(યા'ની ગહરે) ગઢે મેં જા પડતા હૈ. ચુનાન્યે મેરે આકા આ'લા હજરત,
ઈમામે અહલે સુન્તત, વલિયે ને'મત, અજીમુલ બ-ર-કત, અજીમુલ
મર્તખત, પરવાનાંએ શમ્ખે રિસાલત, મુજદિદે દીનો મિલ્હત, હામિયે

ਫਰਮਾਨ ਗੁਰੂਤਾਤੀ : [ਇਸ ਕ ਪਾਸ ਮਰਾ ਜਿੰਕ ਛੁਵਾ ਆਰ ਉਸ ਨ ਸੁਆਪ੍ਰ ਹੁਦੁਦ ਪਾਕ
ਨ ਪਈ ਤਹਿਕੀਕ ਵਿੱਚ ਬਦ ਬਣ ਲੀ ਗਈ।] (ਅਨੰ)

ਪਿੰਡ ਕਾਮਿਲ ਔਰ ਪਿੰਡ ਨਾਕਿਸ਼

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! બયાન કર્દા સરકારે આ'લા
હાજરેત કા મુખારક ફતવા સિફ્ફ જામેએ શરાઈત પીર
યા'ની પીરે કામિલ કે બારે મેં હું જો પીર નબિયે કરીમ કા શુસ્તાખ

ફરગાને મુખ્યત્વા : [صلى اللہ تھالی علیہ وآلہ وسلم] : જિસ ને મુજ પર એક બાર દુરુદ પાક પઠા અલ્લાહ ઉસ પર દસ રહમતોં ભેજતા હૈ. (૧૩)

હો વોહ મુરતદ હૈ ઔર જો કિસી સહાબી رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ કી તૌહીન કરતા હો વોહ ગુમરાહ વ બદ મજહબ હૈ ઐસોં કા મુરીદ બનના ના જાઈજ વ ગુનાહ હૈ નીજ જો પીર ખુલ્લામ ખુલ્લા ગુનાહે કબીરા કા મુર-તકિબ હો યા ગુનાહે સગીરા પર ઈસ્રાર કરને વાલા હો વોહ ફાસિકે મો'લિન કહલાતા હૈ. મ-સલન અલલ એ'લાન નમાઝેં કરા કરતા હો, નશા કરતા હો, ગાન્દી ગાલિયાં બકતા હો, બે પર્દ ખવાતીન કે હુજૂમ મેં બૈઠતા હો, ઔરતોં સે હાથ ચુમવાતા યા પાઉં દખવાતા હો, અલાનિયા ફિલ્મે ડિરામે દેખતા હો, દાઢી મુંડાતા યા એક મુઢી સે ઘટાતા હો વોહ ફાસિકે મો'લિન હૈ, ઐસે પીર કી બૈઅત જાઈજ નહીં. દેખભાલ કર મુરીદ બનના ચાહિયે. ચુનાન્યે દા'વતે ઈસ્લામી કે ઈશાઅતી ઈદારે મક-ત-બતુલ મદીના કી મત્ભૂઆ બહારે શરીઅત જિલ્દ અવ્યલ સર્જણ 278 પર સદરુશ્શરીઅહ, બદરતરીકહ હજરતે અલ્લામા મૌલાના મુફતી મુહમ્મદ અમજદ અલી આ'જમી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ ફરમાતે હૈને : પીરી કે લિયે ચાર⁴ શર્તોં હૈને, કષલ અગ બૈઅત (ઉન કા લિહાજ ફર્જ હૈ) : 《૧》 સુન્ની સહીહુલ અશીદા હો 《૨》 ઈતના ઈલ્મ રખતા હો કે અપની જરૂરિયાત કે મસાઈલ કિતાબોં સે નિકાલ સકે 《૩》 ફાસિકે મો'લિન ન હો 《૪》 ઉસ કા સિલ્લિસલા નભી صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ તક મુતસિલ (યા'ની મિલા હુવા) હો. (બહારે શરીઅત, ફિતાવા ૨-જવિયા જિ. 21, સ. 603) અગર કિસી પીર કે અન્દર ઈન ચારોં મેં સે એક ભી શર્ત કમ હો તો ઉસ કા મુરીદ બનના જાઈજ નહીં. અગર લા ઈલ્મી મેં કિસી ને ઐસે પીર સે બૈઅત કર લી હો જિસ મેં કોઈ શર્ત કમ હો તો ઉસ કી બૈઅત તોડ દેના જરૂરી હૈ, ઈસ કે લિયે “પીરે નાકિસ” કો ખબર દેને કી છાજત નહીં, ઈતના કહ દેના હી કાફી હૈ કે મેં કુલાં સે બૈઅત તોડતા હું,

ફરમાને મુખ્યતઃ અનુભૂતિ હતી : ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْمُنْجَرِ﴾ : જો શાખસ મુજ પર હુરુદ પાક પઢના ભૂલ ગયા વોહ જન્ત કા રાસ્તા ભૂલ ગયા. (ત્રણ)

બલ્કે પીર સે એ'તિકાદ ઉઠ જાને કી સૂરત મેં ખુદ હી બૈઅત ટૂટ જાતી હૈ. અબ કિસી ભી જામેએ શરાઈત પીર સે બૈઅત કર સકતા હૈ ઔર ઈસ પીરે કામિલ કો બતાને કી હાજત નહીં કે મેં કુલાં કી બૈઅત તોડ કર આપ કા મુરીદ હુવા હૂં.

કામિલ પીર કી બૈઅત તોડને કે નુકરાનાના

બિલા વજહે શર-ઈ પીરે કામિલ, જામેએ શરાઈત કી બૈઅત તોડના અજ રૂએ તરીકત સખ્ત મહરુમી ઔર અજ રૂએ શરીઅત ભી સખ્ત મન્નૂસ હૈ. ઈસ બારે મેં તરીકત કી કિતાબોં મેં ઔલિયાએ કિરામ કે બીસિયોં અકવાલ દેખે જા સકતે હું. શરીઅત મેં મન્નૂસ હોને કી વજહ યેહ હૈ કે શરઅન એહસાન કા બદલા કમ અજ કમ શુક્રિયા અદા કરના હૈ. પીરે કામિલ કા મુરીદ હોને સે આદમી કો ઔલિયાએ કિરામ કે સિલ્વિલે કે સાથ નિરખત હાસિલ હો જાતી હૈ નીજ ફેઝ કા એક સિલ્વિલા જારી હોતા હૈ ઔર રાહે તરીકત કી બહુત સી મુશ્કિલાત હલ હોતી હૈ ઔર બસા અવકાત તો જિન્દગી મેં એક મ-દની ઈન્કિલાબ બરપા હો જાતા હૈ, ઈન સબ ચીજોં કે મુકાબલે મેં શુક્રિયા અદા કરને કે બજાએ બૈઅત હી તોડદેના યકીનન સખ્ત ના શુક્રી હૈ ઔર ના શુક્રી શરઅન મન્નૂસ હૈ ચુનાન્યે હદ્દીસ મેં ફરમાયા ગયા : مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ : જિસ ને લોગોં કા શુક અદા નહીં કિયા ઉસ ને અલ્લાહ કા શુક ભી અદા નહીં કિયા. (ત્રેમણી ૩૮૪ ચ ૧૧૧૨ હદિથ) નીજ જબ એક મરતબા આદમી કિસી પીરે કામિલ કી બૈઅત હો જાતા હૈ તો ફેઝ કા સિલ્વિલા શુરુઆ હો જાતા હૈ અગર્યે મુરીદ નાકિસ કો વોહ નજર ન આએ. તો જબ ફેઝ કા સિલ્વિલા શુરુઆ હો ચુકા તો ઉસે બર કરાર રખના ચાહિયે ક્યૂંકે હદ્દીસે મુખ્યતઃ મેં હૈ કે مَنْ رُزِقَ فِي شَيْءٍ فَلَيْلَزَمْهُ

જરમાન મુશ્વતકા : [عَلَى الْمُفْتَنِ عَلَيْهِ وَالْوَسْلَمُ] : જિસ ક પાસ મરા જિંક હુવા ઓર ઉસ ને મુજ પર હુરુદ પાક
ન પથા તહકીક વોહ બદ બખત હો ગયા. (હિન્દી)

સે રિજુક મિલે વોહ ઉસે લાઝિમ પકડ લે. (૧૨૬૧ ચ ૨ અધ્યાત્મ) લિલાજા જબ એક જગા સે ફેઝ મિલ રહા હૈ તો ઉસે લાઝિમ પકડના ચાહિયે. યેહ બાત ભી યાદ રખને કે કાબિલ હૈ કે ફી જમાના જબ કોઈ કિસી કી બૈઅત તોડતા હૈ તો દો ચીજેં આમ સી હૈનું બલ્કે એક તીસરી ચીજ ભી. પહલી દો ચીજેં તો યેહ હૈનું કે બૈઅત તોડને વાલા અપને સાબિકા પીર કો હકીર સમજતે હુએ બૈઅત તોડતા હૈ ઔર મુસલ્માન ઔર ખુસૂસન પીરે કાબિલ હો હકીર સમજના હરામ ઔર સખત મોહલિક યા'ની હલાકત મેં ડાલને વાલા હૈ. દૂસરી બાત કે ઉમ્મુન બૈઅત તોડને વાલે બિલ કસ્ટ (યા'ની જાન બૂજ કર) પીર કો ઈજા પહોંચાતે હૈનું ઔર યેહ દૂસરા હરામ હૈ કે મુસલ્માન કો ઈજા દેના હરામ હૈ. તીસરી ચીજ યેહ હૈનું કે ઉમ્મુન બૈઅત તોડને વાલે સાબિકા પીર કી ગીબત ઔર ઉસ કે બારે મેં બદ ગુમાની કા શિકાર હોતે હૈનું ઔર યું ગુનાઢોં કા સિલ્લિલા દરાજ સે દરાજ તર હોતા ચલા જાતા હૈ. બહુર હાલ આફિયત વ નજીત ઈસી મેં હૈનું કે જબ એક દર કો મજબૂતી સે થામ લે તો ઉસે થામે રખે ઔર બિલા વજહ આવારા ગઈ ઔર પરેશાન નજરી કા શિકાર ન હો.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوا عَلَى مُحَمَّدٍ

કાદિરિયો કે લિયે બિશારત કે બગાદાદી કૂલ

“બહુજતુલ અસરાર” મેં હૈનું : પીરોં કે પીર, પીર દસ્ત ગીર,
રોશન જમીર, કુત્બે રજ્બાની, મહબૂબે સુખ્ષ્માની, પીરે લા સાની,
કિન્દીલે નૂરાની, શહબાજે લા મકાની, અશૈખ અબૂ મુહમ્મદ સચ્ચિદ
અબુલ કાદિર જીલાની કા ફરમાને બિશારત નિશાન
હૈનું : મુજે એક બહુત બડા રજિસ્ટર દિયા ગયા જિસ મેં મેરે મુસાહિબોં

કરીબાળો મુખલકા : ﷺ : જિસ ને મુઝ પર દસ મરતબા સુખ ઓર દસ મરતબા શામ દુર્દે પાક પથા ઉસે કિયામત કે હિન મેરી શરીરાત મિલેગી. (૧૧, ૧૨)

ઔર મેરે કિયામત તક હોને વાલે મુરીદોં કે નામ દર્જ થે ઔર કહા ગયા કે યેહ સારે અફરાદ તુમ્હારે હવાલે કર દિયે ગયે હોયાં. ફરમાતે હોયાં : મૈં ને દારોગાએ જહન્નમ સે ઈસ્તિફસાર કિયા (યા'ની પૂછા) : ક્યા જહન્નમ મેં મેરા કોઈ મુરીદ ભી હૈ ? ઉન્હોંને જવાબ દિયા : “નહીં.” આપને રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مરીદ ફરમાયા : મુજે અપને પરવર્દ ગાર ઈસ તરહ હૈ જિસ તરહ આસ્માન જમીન પર સાચા કુનાં હૈ. અગર મેરા મુરીદ અચ્છા ન ભી હો તો ક્યા હુવા, عَزْوَجْلَ مૈં તો અચ્છા હું, મુજે અપને પાલને વાલે કી ઈજૂઝત વ જલાલ કી કસમ ! મૈં (ઉસ વક્ત તક અપને રબ عَزْوَجْل કી બારગાહ સે ન હતું) જબ તક અપને એક એક મુરીદ કો દાખિલે જન્નત ન કરવા લું.

(નેહિજُ الْأَسْرَار لِلشَّطِئِي مِن ١٩٣)

સરકારે બગદાદ હુજૂરે ગૌસે પાક ફરમાતે હોયાં : રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ અલ્વાહ ને મુજ સે વા'દા ફરમાયા હૈ કે મેરે મુરીદોં ઔર મેરે દોસ્તોં કો જન્નત મેં દાખિલ કરેગા તો જો કોઈ અપને આપ કો મેરા મુરીદ કહે મૈં ઉસે કબૂલ કર કે અપને મુરીદોં મેં શામિલ કર લેતા હું ઔર ઉસ કી તરફ અપની તવજ્જોહ રખતા હું. મૈં ને મુન્કર નકીર સે ઈસ બાત કા અહ્નું લિયા હૈ કે વોહ કંબ મેં મેરે મુરીદોં કો નહીં ડરાયેંગે.

(મલ્ખુસ અને નેહિજُ الْأَسْરَار મિન ١٩٣)

સુના લા તખફ તેરા ફરમાને આલી !

ગુલામોં કી ટારસ બંધી ગૌસે આ'જમ (કબાલએ બાંધિશા)

કરુણાનો મુખ્યવક્તા : ﷺ : જિસ કે પાસ મેરા જિક હુવા ઓર ઉસ ને મુજ પર દુરુદ શરીર ન પઢા ઉસ ને જડા કી. (عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ)

“બા હોશે આ’ઈમા નિગાહે કરુમ” કે સોલહ

હુરુફ કી નિસબ્ધત સે મુર્શિદ કે 16 હુકૂક

મેરે આકા આ’લા હજરત, ઈમામે અહલે સુન્નત, વલિયે ને’મત, અઝીમુલ બ-ર-કત, અઝીમુલ મર્તબત, પરવાનએ શમ્એ રિસાલત, મુજદિદે દીનો મિલ્લત, હામિયે સુન્નત, માહિયે બિદ્દાત, આલિમે શરીઅત, પીરે તરીકત, બાઈસે ઘૈરો બ-ર-કત, હજરતે અલ્લામા મૌલાના અલહાજ અલ હાફિઝ અલ કારી શાહ ઈમામ અહમદ રઝા ખાન ﷺ કરુમાતે હૈનું : મુર્શિદ કે હુકૂક મુરીદ પર શુમાર સે (ભી) અફ્જું (યા’ની બઠ કર) હૈનું, ખુલાસા યેહ હૈ કે (મુરીદ) 《1》 ઈન (યા’ની મુર્શિદ) કે હાથ મેં “મુદ્રા બ દસ્તે જિન્દા” (યા’ની જિન્દા કે હાથો મેં મુદ્રા કી તરહ) હો કર રહે 《2》 ઈન કી રિઝા કો અલ્લાહ ગ્રૂપ કી રિઝા, ઈન કી નાખુશી કો અલ્લાહ ગ્રૂપ કી નાખુશી જાને 《3》 ઈન્હું અપને છક મેં તમામ ઔલિયાએ જમાના સે બેહતર સમજે 《4》 અગાર કોઈ ને’મત બ જાહિર દૂસરે સે મિલે તો ભી ઉસે (અપને) મુર્શિદ હી કી અતા ઓર ઈન્હીં કી નજરે તવજજોહ

ફરમાને ગુણવક્તા : ﷺ : جَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : جो મુજ પર રાજે જુમુઆ હુરદ શરીર પઢેગા મે કિયામત ક દિન ઉસ કી શરીરાત કરુંગા। (કૃતી)

કા સદકા જાને 《5》 માલ, ઔલાદ, જાન, સબ ઈન પર તસહુક કરને (યા'ની લુટાને) કો તથાર રહે 《6》 ઈન કી જો બાત અપની નજર મેં ખિલાફે શર-અ બલ્કે ﷺ مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ કબીરા (ગુનાહ) મા'લૂમ હો ઉસ પર ભી ન એ'તિરાજ કરે, ન દિલ મેં બદ ગુમાની કો જગાહ દે બલ્કે યકીન જાને કે મેરી સમજ કી ગ-લતી હૈ 《7》 દૂસરે કો અગાર આસ્માન પર ઉડતા દેખે જબ ભી (અપને) મુર્શિદ કે સિવા દૂસરે કે હાથ મેં હાથ દેને કો સખ્ત આગ જાને, એક બાપ સે દૂસરા બાપ ન બનાએ 《8》 ઈન કે હુંજૂર બાત ન કરે 《9》 હંસના તો બડી ચીજ હૈ ઈન કે સામને આંખ, કાન, દિલ, હમા તન (યા'ની મુક્કમલ તૌર પર) ઈન્હીં કી તરફ મસરૂફ રખે 《10》 જો વોહ પૂછેં નિહાયત હી નર્મ આવાજ સે બ કમાલે અદબ બતા કર જલ્દ ખામોશ હો જાએ 《11》 ઈન કે કપડોં, ઈન કે બૈઠને કી જગાહ, ઈન કી ઔલાદ, ઈન કે મકાન, ઈન કે મહલ્યે, ઈન કે શહર કી તા'ગીમ કરે 《12》 જો વોહ હુકમ દેં “ક્ર્યૂ !” ન કહે (ઓર બજા લાને મેં) દેર ન કરે (બલ્કે) સબ કામોં પર ઉસે તકદીમ (યા'ની અવ્વલિય્યત) દે 《13》 ઈન કી ગૈબત

ફરમાને મુશ્વતકા : مُعَذِّبٌ بَرِّ حُرَيْدَةَ پاڪِيٰ كَسَرَتَ كَرَوْ بَشَكَ يَهُ تُمَحَّارِيَ لِيَهُ
તહારત હૈ. (بુગી)

(યા'ની ગૈર મૌજૂ-દગ્ги) મેં ભી ઈન કે બૈઠને કી જગાહ ન બૈઠે

《14》 ઈન કી મૌત કે બા'દ ભી ઈન કી જોજા સે નિકાહ ન કરે 《15》

રોજાના અગર વોહ જિન્દા હૈનું, ઈન કી સલામતી વ આફિયત કી

દુઆ બ કસરત કરતા રહે ઔર અગર ઈન્તિકાલ હો ગયા તો રોજાના

ઈન કે નામ પર ફાતિહા વ દુર્દુદ કા સવાબ પહોંચાએ 《16》 ઈન કે

દોસ્ત કા દોસ્ત, ઈન કે દુશ્મન કા દુશ્મન રહે. ગરજ અલ્લાહ વ

રસૂલ ﷺ કે બા'દ ઈન કે ઈલાકે (યા'ની

તઅલ્લુક) કો તમામ જહાન કે ઈલાકે (યા'ની તઅલ્લુક) પર દિલ સે

તરજીહ દે ઔર ઈસી પર કારબન્દ રહે વગેરા વગેરા. જબ યેહ

ઐસા હોગા તો હર વકત અલ્લાહ વ સાચિદે આલમ

રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَبَرَّهُ مશાઈખે કિરામ કી મદદ

જિન્દગી મેં, નજીબ મેં, કબ્ર મેં, હશર મેં, મીજાન પર, સિરાત પર,

હૈજ પર હર જગાહ ઈસ કે સાથ રહેગી. ઈસ કે મુર્શિદ અગર ખુદ

કુછ નહીં તો ઈન કે મુર્શિદ તો કુછ હોય યા મુર્શિદ કે મુર્શિદ યહાં તક કે

رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَبَرَّهُ سાહિખે સિલ્લિલા (કાદિરિયા) હુઝૂરે પુરનૂર ગૌસે પાક

કિર યેહ (કાદિરી) સિલ્લિલા મૌલા અલી કરીને وَجْهَهُ الرَّكِينَ

ઓર ઉન સે સાચિદુલ મુર-સલીન ઓર ઉન સે અલ્લાહુ

હરભાગે મુખ્યતા : تُمْ جَلَّا بِنِي مُعَمَّدٌ وَالْوَسْلَمُ
تُمْ جَلَّا بِنِي مُعَمَّدٌ وَالْوَسْلَمُ
پહોંચતા હૈ. (بُرા)

રેખુલ આ-લમીન ઉર્જાન તક મુસલ્સલ ચલા ગયા હૈ. હાં યેહ જરૂર હૈ
કે મુર્શિદ ચારોં શરાઈતે બૈઅત કા જામેઅ હો ફિર ઈન કા હુસ્ને
એ'તિકાદ સબ કુછ ફલ લા સકતા હૈ. અન شَاءَ اللَّهُ عَزَّوجَلَّ . وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمُ

(ફિતાવા 2-જવિયા, જિ. 24, સ. 369)

તૂ હૈ વોહ ગૌસ¹ કે હર ગૌસ હૈ શેદા તેરા

તૂ હૈ વોહ ગૈસ કે હર ગૈસ² હૈ ઘાસા તેરા

તાલિમ ગમે મદ્દીના વ

બકીઅ વ મજિફરત વ

બે હિસાબ જન્નતુલ

ફિરદૌસ મેં આકા કા પડોસ

4 રજીઊ ગૈસ 1427 હ.

મ-દની ફૂલ

એ કાશ ! રોજી મેં કસરત કી મહિષત સે

લિયાદા હમ નેકિયો મેં બ-ર-કત કી હસરત કરતે

ઓર ઈસ કે લિયે ભી કોઈ વિર્દ કરતે.

દિને

૧ : ગૌસ યા'ની ફરિયાદ સુનને વાલા

૨ : ગૈસ યા'ની કુંઅં

બાળાણા હો છેબાર કા ગોંધે આ'જમ

નગારા હો દરબાર કા ગૌસે આ'જમ દિખા નીલા ગુમ્બદ દિખા ગૌસે આ'જમ
 મુજે જામે ઉફ્ફત પિલા ગૌસે આ'જમ રહ્યું મસ્તો બેખુદ સદા ગૌસે આ'જમ
 કરમ કીજિયે ફિર મેંબગાંદ આઉં મેરે પીર કા વાસિતા ગૌસે આ'જમ
 મુજે અપની ચૌખ્ટ કાંકુતા બના લો હમેશા રહ્યું બા વફા ગૌસે આ'જમ
 તેરે આસતાં કા હું મંગતા ગુજારા હૈ ટુકડોં પે તેરે મેરા ગૌસે આ'જમ
 ગુનાહોં કા બાર અપને સર પર ઉઠા કર કિરું કબુતલક જા બ જા ગૌસે આ'જમ
 ઈલાજ આભિર એ મુર્શિદી કબ કરેંગે! ગુનાહોં કે બીમાર કા ગૌસે આ'જમ
 ગુનહગાર હું ગર અજાબોં ને ઘેરા તોહોગા મેરા હાએ! કયા ગૌસે આ'જમ
 નજર મુર્શિદી તેરી જાનિબ લગી હૈ અજાબોં સે લેના બચા ગૌસે આ'જમ
 જહાં મેં જિયું સુન્તાઓં કે મુતાબિક મદ્દીને મેં હો ખાતિમા ગૌસે આ'જમ

 હો અતાર કી બે હિસાબ બાધિશ આકા
 યેહ ફરમાએ હક સે કુઅા ગૌસે આ'જમ

યોછ રિસાલા પણ કરે હૂથારે કો દે વીજિયો

શાદી ગમી કી તકરીબાત, ઈજાતિમાઆત, આ'રાસ ઔર
જુલૂસે મીલાદ વગેરા મેં મક-ત-બતુલ મદીના કે શાઅએએ કર્દા
રસાઈલ ઔર મ-દની ફૂલોં પર મુશ્તમિલ પેમ્ફલેટ તક્સીમ કર
કે સવાબ કમાઈયે, ગાહકોં કો બ નિયતે સવાબ તોહફે મેં દેને
કે લિયે અપની દુકાનોં પર ભી રસાઈલ રખને કા મા'મૂલ
બનાઈયે, અખાર ફરોશોં યા બચ્ચોં કે જરીએ અપને મહલ્લે કે
ઘર ઘર મેં માહાના કમ અંગ કમ એક અદદ સુન્નતોં ભરા રિસાલા
યા મ-દની ફૂલોં કા પેમ્ફલેટ પહોંચા કર નેકી કી દા'વત કી ધૂમેં
મચાઈયે ઔર ખૂબ સવાબ કમાઈયે.